

Veistrup: Det foreliggende Lovforslag giver den højtærede Trafikminister en ret udstrakt Bemyndigelse; i Henhold til § 1 er det ret store Ting, der bliver overdraget den højtærede Minister at foretage. Lovforslaget er ganske kort affattet, idet det kun indeholder 6 Paragraffer, som alle er let overskuelige, men det er alligevel ret vidtrækkende i sine Konsekvenser. Det er derfor ikke saa underligt, at man i Folketinget har underkastet Lovforslaget en ret grundig Behandling. Nu ved jeg ikke, om man, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har gjort, just kan udmaale Grundigheden med Antallet af Sider i Rigsdagstidende — det er nemlig ikke Guld alt det, som glimrer —, men jeg tør ogsaa efter den Tid, man har anvendt til Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget, forudsætte, at Behandlingen der sikkert har været grundig. Saa vidt jeg erindrer, blev Lovforslaget nemlig fremsat allerede omkring Midten af November og blev underkastet første Behandling i første Halvdel af December. Det fremgaar ogsaa af Betænkningen, at der har været vekslet en hel Del Skrivelser Ministeriet og Udvalget imellem og været tilkaldt adskillige sagkyndige. Men det er, som jeg sagde, et meget stort Spørgsmaal baade i trafikmæssig, i samfundsmæssig og i finansiell Henseende, der her foreligger.

Hvad det trafikale angaar, er der rigtigt gjort opmærksom paa, at Bemærkningerne til Lovforslaget giver ret udførlige Oplysninger i saa Henseende. Medens selve Lovforslaget er ret kortfattet, findes der i Bemærkningerne en uhyre Mængde Oplysninger, og jeg maa indrømme, at den Tale, den højtærede Trafikminister holdt for et Øjeblik siden, supplerer disse Oplysninger i ret udstrakt Grad, ja, i den Grad, at det sikkert var umuligt for en hel Del Medlemmer at følge med i den Motivering, som den højtærede Minister gav, og særlig i den Mængde Tal, han præsenterede for det høje Tings Medlemmer. Men vi kommer jo senere til en Udvalgsbehandling, og der kan man maaske faa Tallene præsenteret paa ny og faa ogsaa andre Oplysninger, som kan være nødvendige til Bedømmelse af Sagen. Som sagt, der findes i Bemærkningerne ret udførlige Oplysninger om Trafikkens Udvidelse og deriblandt den, der er omtalt: at denne Trafik i Løbet af 25 Aar er tredoblet. Endvidere findes der i Betænkningen Side 6 en Opgørelse over Overførelsen af Automobiler, paa hvilket Omraade Udviklingen jo har været stærk i de senere Aar. Tallet er her ikke mindre end 20 000. Det fremgaar imidlertid af de Forhandlinger, der har været

ført i Folketinget, at dette Tal langt fra slaar til. Hvis de Oplysninger, som foreligger fra Folketingsmedlemmers Side, er rigtige, er der i de første ti Maanedere af 1923 overført af Befordringer, dels Automobiler, dels Motorcykler, dels Hestekøretøjer, ikke mindre end 30 859. Paa et Spørgsmaal, der er rettet til Trafikministeriet fra Folketingsudvalget om, hvorledes Forholdene er med Hensyn til Overførelsen af den Trafik, ganske særlig Vogntrafik, der foregaar i Øjeblikket, svares der i Betænkningen Side 13: „Som det fremgaar af Bemærkningerne i Lovforslaget, formener man at være naaet til Maksimum af Anlægets Ydeevne, naar Trafikken skal foregaa paa tilfredsstillende Maade, og en stigende Trafik vil derfor sikkert kræve gennemgribende Forandringer saavel af Forbindelsen over Lille Bælt som af Fredericia og Strib Stationer.“ Det var jo det samme, den højtærede Trafikminister gjorde opmærksom paa, da han for et Øjeblik siden motiverede Lovforslaget. Men hvis Forholdet stiller sig saaledes, hvis altsaa de i Øjeblikket tilstedeværende Trafikmidler er spændt til det yderste, og de ikke sammen med de private Færger, som i Øjeblikket er i Drift, kan besørge den nuværende Trafik over Lille Bælt, synes det mig umuligt, at man vil kunne befordre yderligere mellem 80 og 90 Befordringer hver eneste Dag, og det vil blive nødvendigt, hvis det nævnte Tal er rigtigt. Derfor er det ganske sikkert et Spørgsmaal, om man overhovedet kan opretholde de nuværende Tilstande saa forfærdelig længe; hvis man, som jeg sagde, ikke havde de private Færger, vilde man maaske i Øjeblikket være saaledes stillet, at man næsten maatte give op. Dertil kommer, at der paa enkelte Tider kan være langt større Trafik end paa andre Tider. Hvis Trafikken var jævnt fordelt over hele Aaret, lod den sig maaske besørge, men man maa regne med, at der er Tider, hvor der skal beføres langt større Mængder af Gods og rejsende end til andre Tider, hvilket gør Forholdet langt vanskeligere.

Man har i Folketinget drøftet Spørgsmaalet Vejbro eller Ikke-Vejbro. Jeg formit Vedkommende har haft det Haab og den Tro, at der, naar vi modtog Lovforslaget fra Folketinget, samtidig med Forslaget om en Jernbanebro havde været Forslag om en Bro for vejfarende. Den højtærede Ministers Oplysning, at man ikke vilde være i Stand til at konkurrere med de private Færger, som i Øjeblikket befører Automobiler og Motorcykler, forbavser mig. Jeg har altid haft den Opfattelse, at Færger